

Blues bistre vode

by Emir Sa on Wednesday, August 3, 2011 at 7:00am

Mnogo toga radim na impuls, proleti mi misao kao preplasen vrabac i djelujem po njoj. Pisanje... i to valjda ide na neki impuls, ali dugotrajan, kao ljubav sto jeste, impuls... ne kao vrabac nego kao munja, sijevne kad hoce i onda svijetli satima, nekad danima i ne gasi se sve dok ne polehne kao pokoseno sijeno na papir ili u ovaj polutajni magazin mog profila. Strpljiva je ona, ta munja, a ja tezak, pretezeci, neko napise roman dok ja srocim recenicu. Ima tome par mjeseci, jedna munja sijevnula iznenada, oprzila me kao nijedna druga i svijetlila oko ponoci, pa pod vedrim nebom, pa subotom i uz neke fine melodije, neke refrene i susrete... sve tako iznova, podsjeti me da sam duzan slovo a ja bih... a nisam smio, nesto me drzalo, kao da cuvam ta slova, nedam nikome, to moje... to samo nase.

I zasto bas danas? kad sam ustao, mati me kafom docekala i nebo vedro, svijetloplavo kao kosuljka istirkana. Bas danas kad sam sreo Nevistu, zagrlio je, okrao joj miris kose... danas kad sam dragoj suze brisao na terasi, pa u hladu kafica podno crkve, pa u spavacoj sobi... slane suze niz obraz, tople suze na ramenu. Pitala me da joj citam iz Knjige, ne mogu rekoh, ne vidim... ona munja svijetli sad kao nikad do sad. Moram... napisati... da...

... sam htio diskutiju o nevidljivim medjama medju narodima i pjesmama, onu magicnu crtu izmedju umjetnosti i nauke, izmedju razuma i osjecaja, filozofije i matematike. Sta bi Darwin rekao o sarenom grahu majke Nure kad padne na devet hatmi i sta bi majka rekla o gusterima na Galapagosu i evoluciji? Kako bi izgledao scenario dugometraznog filma o onom licaninu sa tankim brcicama i da li bi ga bilo bolje uraditi na engleskom? S moje strane samo jedan zahtjev: kad opsuje mater onom supku Tomi Edisonu, e to mora na nasem! Kako bi Metallica obradila Mozarta? i da se slozimo da je Bethoven mogao stoputa biti gluh kad je vec imao muziku u glavi a znao pisati note. A note su mrsava slova, zar ne?

... da pricam kako Djoletove pjesme, kad krenu iz dura, onda su male komedije, smijeh caruje a iz mola ih je bolje neslusati, sjebu dan onako hinjski, kao da kazu: sam si trazio guzici cepa. I ono sto taj lala bradati prica, to onaj tihi makedonac svira, gitara samo cvili, uzdise kao zadovoljna zena, zavuce se u vene i kad ih spojis onda bude jedan fini naslov, kao ovaj sad. Slican osjecaj, sta velis? kad citas Markeza a mislis na Mesu, zacinis onaj magicni realizam bosanskom dusom i mistikom

balkanskih suma sto se odmaraju nad brzacima zelenih rijeka. Narocito jedne, one jedine i na njoj slap pored mlina odakle smo krenuli. I na pragu mlina sijedi starac, kratko potsisan, kad malo razmislím, sve mi nesto lici na Teslu, onog iz filma, ranije spomenutog.

...da bistrimo politiku, ja volim misli cudne, cudno je dobro, koga briga za stereotipe i norme, pisane i nepisane. Kako se pise dobra balada? Da rimujemo, da prevodimo, da ucimo jezike, bogastvo jezika jednog naroda lezi u broju varijacija psovke i sta god da kazemo... kako god da kazemo, razumijemo se, pa da, krv nije voda...indeed! Da ga jebes... nije!

I da sjecanje donosi sa sobom ljubav, skoro pa da se dirnuti moze, otkinuti komad kao od vruce pogace, mirisne i podijeliti sa prvim koji naidje.